

Om Nepal 2015-2025

Mikkel Lang-Jensen

Faursby

25-04-2025

Indhold

Om Nepal 2015-2025.....	6
Kapitel 1: Et land i forandring – Nepal før katastrofen	8
Mødet med Nepals ungdom – En kamp for fremtiden	10
Kapitel 2: Når katastrofen rammer – Øjeblikket hvor jorden skælver	12
Det internationale samfund	14
Kapitel 3: De første dage efter katastrofen – Overlevelse og kaos	15
NRCS' første indsats	15
International hjælp ankommer og Cluster Approach aktiveres	16
Befolkningens styrke og solidaritet	17
Min første kontakt med Dansk Røde Kors.....	18
Pakning og forberedelse	20
Ankomsten i Kathmandu	20
Mødet med Logistics ERU	21
Logistics Setup	24
Airport and Customs Clearance	26
Roadblocks – Overcoming Infrastructure Challenges	28
Logistiske udfordringer i forsyningskæden	30
Udsendelse og transportstyring	31
Lokalt samarbejde for realistisk information	32

Logistiske udfordringer i Kathmandu	33
Standardisering af rekvisitionsformularer til effektiv logistik ..	35
Demonstrations, Protests, and Curfew – Security Challenges in Logistics	36
Risk Assessment – Styling af sikkerhed i katastrofeberedskab	37
Risikovurderinger for distributionspunkter	37
Sikkerhedsprocedurer og kommunikation	38
Standardiseret NFRI Kits	40
Bestemmelse og distribution af NFRI Kits	41
Distribution Per Distrikt	42
FACT and ERU – Strukturering af indsatsoperationen.....	44
Information Management og Mapping	45
Beslutningstagning i humanitære operationer – logik frem for følelser	46
Fra Nødhjælpsindsats til Refleksion	48
Kapitel 4: Refleksioner fra et fælles hjem i Kathmandu	50
Vender tilbage til Nepal – seks år senere	51
Perspektiver på samfund og identitet	52
Et nyt perspektiv på mit arbejde	53
Fra Personlig Refleksion til Systemisk Analyse	53
Kapitel 5: Kan samarbejde overvinde konkurrence?	55
Barrierer for langsigtet samarbejde	55
Hvordan skaber vi et integreret system?	56

Fra Samarbejde til Udvikling.....	57
Kapitel 6: Nepal i 2025 – Et land formet af fortidens udfordringer og fremtidens muligheder	59
Nepal i 2025 - Økonomisk, Socialt og Politisk Landskab	61
Politisk Stabilitet og Infrastruktur.....	61
Humanitære og Udviklingsprojekter	62
Vejen frem	62
Nepal i 2025 - Naturkatastrofer og Infrastruktur	63
Omfanget af oversvømmelser	63
Årsager til forværrede oversvømmelser	63
Konsekvenser for lokalsamfund	64
Ødelæggelse af infrastruktur.....	64
Vejen frem – Hvordan Nepal kan styrke sin modstandsdygtighed	64
Nepal i 2025 - Modstandsdygtighed og beredskab.....	66
Fra Reaktion til Forebyggelse	66
Infrastrukturudvikling – Klimamodstandsdygtige Projekter	66
Finansiering og Internationale Partnerskaber	67
Vejen frem – Hvordan Nepal kan blive endnu mere modstandsdygtig	67

Om Nepal 2015-2025

Når jorden skælver – Erfaringer fra Nepal og katastrofeberedskabets udfordringer

Den 25. april 2015 rystede jorden under Nepal. Et jordskælv med en styrke på 7,8 efterlod landet i ruiner, kostede tusindvis af menneskeliv og rev fundamentet væk under millioner af mennesker. Fra det ene øjeblik til det andet ændrede hverdagen sig drastisk – landsbyer blev jævnet med jorden, historiske templer styrtede sammen, og familier mistede alt, hvad de ejede.

Jeg ankom til Nepal i juni 2015, udsendt som Logistics Delegate i en af de største humanitære operationer i landets historie. Min rolle var transportstyring af nødhjælpsforsyninger, fra non-food-relief-items (NFRI), vand-, sanitet- og hygiejneartikler (WASH) samt udstyr til katastrofeberedskabet. Dagen var præget af logistiske udfordringer, politiske spændinger og et kapløb med tiden for at få livsvigtige forsyninger ud til de mest sårbare.

Ti år senere står Nepal stadig med spor efter katastrofen, men også med dyrekøbte erfaringer, der har formet landets tilgang til beredskab og genopbygning. Denne bog trækker tråde mellem mine oplevelser i 2015 og den bredere humanitære indsats i katastrofesituationer verden over. Den belyser, hvad vi kan lære af Nepals historie – både som nødhjælpsarbejdere, beslutningstagere og mennesker, der ønsker at forstå, hvordan vi bedst kan støtte samfund i krise.

Hvordan håndterer vi katastrofer, når politiske og økonomiske prioriteringer skubber beredskab i baggrunden? Hvordan sikrer vi, at hjælpen når frem til alle uden diskrimination? Og vigtigst af alt – hvordan kan vi bygge et mere modstandsdygtigt beredskab, så samfund kan rejse sig hurtigere efter katastrofer?

Nepals jordskælv var en påmindelse om naturens ubarmhertighed, men også om menneskelig styrke og solidaritet. Denne bog er en refleksion over de valg og kompromisser, vi står overfor, når katastrofen rammer.

Kapitel 1: Et land i forandring – Nepal før katastrofen

I månederne op til jordskælvet i april 2015 stod Nepal ved en historisk skillevej. Efter årtiers politisk uro var landet i gang med at udforme en ny forfatning, en proces der skulle definere Nepals fremtid og strukturere magten mellem de forskellige politiske fraktioner. Men i stedet for at bringe stabilitet skabte forfatningsprocessen dyb splittelse i samfundet, hvor politiske uenigheder og etniske spændinger kom til overfladen.

Den politiske situation var præget af protester, demonstrationer og forhandlinger mellem de forskellige partier, der ønskede at sikre deres position i det nye politiske landskab. Lokale spændinger var særligt fremtrædende i de sydlige regioner, hvor etniske minoritetsgrupper som Madhesi-folkene følte sig marginaliserede af den politiske proces. De frygtede, at den nye forfatning ville fastholde deres politiske og økonomiske ulighed, hvilket førte til uro og periodiske sammenstød med myndighederne.

Mens politikerne kæmpede om magten, stod befolkningen over for andre udfordringer. Økonomien var skrøbelig, og infrastrukturen i landet var i mange områder underudviklet. Mange landsbyer var afhængige af landbrug, mens byerne oplevede voksende urbanisering uden nødvendige investeringer i sikkerhed og beredskab. Jordskælv var en kendt risiko i Nepal, men beredskabsplanerne var utilstrækkelige, og mange bygninger var sårbare over for store rystelser.

Midt i denne ustabile politiske og sociale kontekst ramte jordskælvet den 25. april 2015. Det blev ikke bare en fysisk

katastrofe, men også en test af Nepals styrke som samfund. Et land, der allerede var splittet, blev tvunget til at samle sig i mødet med en af de mest ødelæggende naturkatastrofer i dets moderne historie.

Mødet med Nepals ungdom – En kamp for fremtiden

Da jeg besøgte Kathmandu få uger før jordskælvet, blev jeg mødt af en venlig og imødekommende befolkning. Særligt de unge nepalesere fangede min opmærksomhed – de talte godt engelsk, var åbne og nysgerrige, og havde en naturlig selvtillid i mødet med fremmede. Det var let at få dem til at tale om deres liv, deres drømme og deres syn på Nepals fremtid.

Men jo mere jeg lyttede, jo mere stod det klart, at de levede i en konstant kamp for overlevelse – ikke kun for dem selv, men også for deres familier. Hver tanke kredsede om penge: penge, der skulle tjenes, penge, der skulle bruges, penge til dagens og morgendagens udfordringer. De så ikke en fremtid for sig i Nepal. For dem var et liv i udlandet den eneste vej til en mere bæredygtig og stabil tilværelse.

Mange af de unge, jeg talte med, drømte om at arbejde i andre lande, men de vidste, at deres muligheder var begrænsede. De fleste kunne kun få job som sælgere, receptionist eller rengøringsassistenter. Selv dem, der havde en universitetsuddannelse fra Nepal, følte, at deres niveau ikke var højt nok til at konkurrere internationalt.

Politisk uro og manglende struktur i landet havde knust deres håb. Den igangværende forfatningsproces, fraværet af reelle reformer og en regering, der ikke håndhævede lov og orden, havde efterladt dem med en dyb følelse af isolation. De følte sig alene i verden – løsrevet fra deres land og uden en tro på, at de var en del af et større fællesskab.

Dette var situationen i Nepal i dagene før katastrofen. En befolkning på kanten af desperation, et ungdomsliv præget af usikkerhed og en politisk kontekst, der ikke tilbød nogen fremtid. Og så, uden varsel, rystede jorden under dem.

Kapitel 2: Når katastrofen rammer – Øjeblikket hvor jorden skælver

Den 25. april 2015, lige før middag, blev Nepal ramt af et jordskælv med en styrke på 7,8. Epicentret lå nær Barpak i Gorkha-distriktet, en bjerglandsby placeret mellem Kathmandu og Pokhara. Få minutter senere begyndte de første chokbølger at rulle gennem dalene, rive bygninger fra hinanden, udløse jordskred og sende folk i panik ud på gaderne.

Da nyheden om jordskælvnet nåede mig, følte jeg en ubærlig tyngde. Mit første instinkt var, at dette var en katastrofe, som Nepal ikke ville kunne håndtere alene. Infrastrukturen var allerede skrøbelig, og landet var politisk ustabil. Jeg vidste, at

genopbygningen ville kræve massiv international støtte fra regeringer, organisationer og privatpersoner. Der var ingen tvivl om, at Nepal havde brug for al den hjælp, verden kunne tilbyde.

Samtidig kunne jeg ikke ignorere en personlig tanke: *Kunne jeg have gjort en forskel, hvis jeg stadig var i Nepal?* Jeg følte en indre konflikt – en blanding af frustration over ikke at være der og en rationel erkendelse af, at situationen ville kræve et globalt samarbejde langt større end én persons indsats.

Mens jeg prøvede at forstå omfanget af katastrofen, dukkede de første rapporter op: tusindvis af døde, ødelagte hjem, uopnåelige bjerglandsbyer, og mennesker fanget under murbrokkerne i Kathmandu. Dagen efter kom en kraftig

efterskælv på 6,7, og de følgende uger blev Nepal rystet af over 400 efterskælv, hver af dem en påmindelse om, at faren langt fra var ovre.

Det internationale samfund

Internationale organisationer som Røde Kors, FN og private NGO'er begyndte at mobilisere deres nødhjælpsindsatser. Røde Kors aktiverede sine nødhjælpsenheder med Field Assessment and Coordination Team (FACT), der hurtigt blev sendt til de hårdest ramte områder for at vurdere skadernes omfang og koordinere hjælpen. FACT er en specialiseret Røde Kors-enhed, der består af eksperter inden for katastrofehandtering og operativ koordinering.

Samtidig blev Røde Kors' Emergency Response Units (ERU) aktiveret. ERU består af mobile enheder, der rykker ud til katastrofeområder med ekspertise inden for sundhed, vand, sanitet, logistik og telekommunikation. Deres mål er at etablere de nødvendige faciliteter for akut nødhjælp og sikre, at livsvigtige forsyninger når frem til de ramte befolkningsgrupper.

I Nepal selv var Nepal Red Cross Society (NRCS) allerede i gang. Deres netværk af frivillige og distriktskontorer begyndte straks at organisere indsatsen. Men de stod over for massive udfordringer: mange veje var blokerede, kommunikationen var ustabil, og landskred gjorde det næsten umuligt at nå de værst ramte områder.

Dette var begyndelsen på en af de største humanitære operationer i Nepals historie – en kamp mod tiden, kaos og begrænsede ressourcer.

Kapitel 3: De første dage efter katastrofen – Overlevelse og kaos

Da støvet efter det ødelæggende jordskælv begyndte at lægge sig, stod Nepal over for en af sine største prøver. Bygninger lå i ruiner, tusindvis af mennesker var dræbt eller såret, og familier søgte desperat efter deres kære i murbrokkerne. I de første timer var der ingen samlet koordinering – folk hjalp hinanden efter bedste evne, mens myndighederne og nødhjælpsorganisationerne arbejdede på at få overblik over katastrofens omfang.

I Kathmandu fyldte rædslen gaderne. Overlevende søgte til åbne pladser, væk fra bygninger, der stadig kunne kollapse under efterskælvene. Hospitalsgangene var overfyldte, mens læger og sygeplejersker arbejdede uden pause for at behandle de mange sårede. Stærke efterskælv skabte frygt og panik, hvilket gjorde det vanskeligt at organisere en struktureret respons.

NRCS' første indsats

Nepal Red Cross Society (NRCS), som var den mest etablerede humanitære organisation i landet, mobiliserede sine distriktskapitler og frivillige. De første skridt var en hurtig kortlægning af skaderne og behovene, så forsyninger og nødhjælp kunne prioriteres korrekt. Vandsystemer var blevet

beskadiget, hvilket gjorde rent drikkevand til en akut nødvendighed. Telte og midlertidige boliger blev en prioritet, da titusindvis af mennesker stod uden et sikkert sted at sove.

NRCS' eksisterende lagerfaciliteter blev sat i spil, men logistikken var en enorm udfordring. Veje var blokerede af murbrokker og jordskred, og mange af de mest isolerede landsbyer kunne slet ikke kontaktes. Samtidig var kommunikationen ustabil – telefonnetværket fungerede kun sporadisk, og elektriciteten var afbrudt i store dele af landet.

International hjælp ankommer og Cluster Approach aktiveres

De første internationale nødhjælpshold begyndte at ankomme i Nepal inden for 48 timer efter jordskælv. Røde Kors aktiverede sine nødhjælpsenheder med Field Assessment and Coordination Team (FACT), der hurtigt blev sendt til de hårdest ramte områder for at vurdere katastrofens omfang og

effektivt koordinere den humanitære respons. Emergency Response Units (ERU) blev sendt til de mest kritiske områder for at etablere sundhedshjælp, vandforsyning og logistik.

FN's katastrofnehjælpskontor (OCHA) aktiverede Cluster Approach, et system, der organiserer den humanitære indsats i sektorer, hver med en Cluster Lead Agency, som har ansvaret for at koordinere hjælpen inden for sin sektor. World Food Programme (WFP) blev Cluster Lead Agency for logistik og etablerede logistiske tjenester, som andre nødhjælpsorganisationer kunne benytte. WFP's lagre blev åbnet for at understøtte distributionen af nødhjælpsforsyninger, og transportmuligheder blev koordineret for at sikre, at forsyningerne nåede frem til de ramte områder så hurtigt som muligt.

Men trods den internationale mobilisering var situationen stadig kaotisk. Mange landsbyer var endnu ikke nået af hjælpen, og uvisheden om antallet af døde og sårede skabte en uhyggelig usikkerhed blandt befolkningen.

Befolkningens styrke og solidaritet

Midt i tragedien var der også eksempler på menneskelig styrke og solidaritet. Nepaleserne hjalp hinanden, delte mad og vand, og organiserede sig lokalt for at rydde murbrokker og finde overlevende. Frivillige uden for det officielle beredskab trådte til og gjorde en enorm forskel i de første dage, hvor kaos og frygt dominerede.

Dette var kun begyndelsen. Nepal stod foran en lang kamp for genopbygning, og de kommende uger ville afgøre, hvor effektiv nødhjælpsindsatsen blev.

Min første kontakt med Dansk Røde Kors

Efter min hjemkomst fra Nepal besøgte jeg HR-rådgiveren hos Dansk Røde Kors på hovedkontoret i København. Vi kendte hinanden fra tidligere kurser, træninger og mine tidligere udsendelser—blandt andet til Filippinerne året før og Sierra Leone tidligere på året. Vores samtale drejede sig om forventningen om et stort jordskælv i Nepal, på linje med andre katastrofetrusler verden over, og de logistiske udfordringer, der følger med en nødhjælpsoperation.

Da jordskælvet ramte, kom det derfor ikke som en overraskelse, da HR-rådgiveren kort efter kontaktede mig med spørgsmålet: *Er du parat til at tage afsted igen?* Min arbejdsgiver kunne give mig mulighed for at deltage i operationen fra starten af juni, og jeg vidste, at mit engagement i Dansk Røde Kors ERU (Emergency Response Unit) var baseret på korttidskontrakter, der blev aktiveret efter behov. Som udgangspunkt udsendes en ERU typisk i fire måneder, hvor det første hold er i felten i fire uger, og de efterfølgende hold tager seks uger ad gangen.

I Nepal var de første Røde Kors-specialister allerede ankommet den 29.-30. april, og situation reports (SitReps) begyndte at strømme ind fra katastrofeområdet. Disse rapporter dannede grundlaget for koordineringen af indsatsen og samarbejdet mellem internationale aktører.

Planerne for min udsendelse begyndte at tage form. Min rolle ville være at assistere operationen med overblik over lagerbeholdninger og transport mellem lagre og distributionspunkter. Derudover kunne jeg potentielt fungere som Deputy Team Leader for en Logistics ERU bestående af specialister fra Finsk og Dansk Røde Kors. Opgaverne passede mig godt—i Filippinerne havde jeg håndteret et nødhjælpslager og koordineret lastning af lastbiler sammen med en fransk Relief ERU, og i Sierra Leone havde jeg været Logistics Team Leader i tilknytning til et Ebola-behandlingscenter. Begge operationer var Joint ERU-udsendelser bestående af finske og danske eksperter, og derfor følte det naturligt at tage til Kathmandu, en by jeg allerede havde stiftet bekendtskab med.

Pakning og forberedelse

Forberedelsen til en udsendelse indebærer en række formaliteter, der skal være på plads før afrejse. Det spænder fra praktiske detaljer som indkøb af medicin og tøj til vigtige administrative procedurer, såsom underskrivning af forsikringspapirer, overholdelse af Code of Conduct, samt godkendelse af ansættelseskontrakten. Desuden skulle jeg afhente mit udstyr, få en briefing fra HR-rådgiveren og logistikchefen, samt modtage nødvendige vaccinationer på hospitalet.

Jeg har altid haft en bevidst tilgang til pakning—let og praktisk. En stor rygsæk og en mindre rygsæk var min standard. Den lille indeholdt essentielle genstande som ekstra tøj, PC, telefon, opladere, medicin, dokumenter og penge—alt, hvad jeg skulle bruge i tilfælde af en nødsituation. Den store rygsæk kunne rumme resten: tøj og udstyr, som jeg i sidste ende kunne undvære, hvis situationen krævede det.

Ankomsten i Kathmandu

Det første, der ramte mig ved ankomsten til Kathmandu lufthavn, var det enorme omfang af nødhjælpsforsyninger og udstyr, der stod langs landingsbanen og ventede på at blive håndteret af lufthavnspersonale, NGO-medarbejdere og toldere. Blandt udstyret spottede jeg en generator med IFRC-logoet—et tydeligt tegn på, at jeg var ankommet til det rigtige sted.

Selve indrejsen forløb problemfrit, og kort tid efter mødte jeg chaufføren fra Nepal Red Cross Society (NRCS), som stod klar

til at transportere mig til mit midlertidige opholdssted. Turen fra lufthavnen var forholdsvis kort, og snart ankom vi til hotellet, hvor Røde Kors havde etableret sit midlertidige kontor. Det var et praktisk valg—beliggende tæt på Logistics ERU's telte, hvor forsyninger og udstyr ville blive opbevaret og distribueret fra, og ligeledes i nærheden af NRCS' hovedkontor. Hotellet havde ikke taget skade af jordskælvet, og jeg havde ingen forventninger om, at efterskælv ville bringe os i fare, mens vi var der.

Mødet med Logistics ERU

I løbet af de første timer mødte jeg resten af Logistics ERU, altså det team, der var baseret i Kathmandu. Swiss Red Cross havde et logistikhold placeret andre steder i Nepal, men

opgaverne i Kathmandu var blevet fordelt til det finske og danske logistikhold. Flere af dem havde jeg tidligere arbejdet sammen med i Filippinerne og Sierra Leone, hvilket skabte en følelse af kontinuitet i arbejdet.

Mine opgaver blev dog ændret ved min ankomst. I stedet for primært at have ansvar for lagerstyring, blev jeg nu sat til at skaffe lastbiler og koordinere lastning af dem. De første papirer, jeg fik i hånden, var kontrakter med transportvirksomheder, hvor de faste priser for kørsel mellem forskellige byer og distrikter fremgik. Dette sikrede, at vi havde en standardiseret og gennemskuelig transportstruktur—noget, der gjorde mit arbejde langt mere effektivt.

British Red Cross havde samtidig udsendt en person til at koordinere kontakten mellem Relief og Logistics, og det blev en central position, som jeg kom til at arbejde tæt sammen med i de kommende uger.

Logistics Setup

For at sikre en effektiv nødhjælpsoperation etablerede Logistics ERU (Danish, Finnish, and Swiss Red Cross) to hovedlagre – ét tæt på HQ i Kathmandu og ét i Bharatpur, Chitwan District. Derudover blev der oprettet fjernlagre i de mest berørte distrikter for at imødegå logistiske udfordringer såsom vejblokeringer forårsaget af jordskred, efterskælv og sammenstyrtede broer, samt menneskelige faktorer som demonstrationer, protester og udgangsforbud.

De centrale fjernlagre var placeret i:

- Charikot, Dolakha District
- Chautara, Sindhupalchok District
- Bidur, Nuwakot District

Fra operationens begyndelse blev lokale nepalesiske medarbejdere rekrutteret til at støtte de internationale logistikspecialister. Formålet var at integrere personer med lokal viden, herunder sprogfærdigheder, netværk og kulturel forståelse, for at gøre koordinering og kommunikation så smidig som muligt. Samtidig fungerede det som en kapacitetsopbygning, hvor lokale blev oplært i de fire hovedområder inden for logistik:

1. Warehouse management
2. Transportation management
3. Procurement
4. Custom clearance

Dette var en del af exit-strategien, hvor lokale medarbejdere gradvist overtog de logistiske opgaver, så de kunne fortsætte arbejdet, når ERU-teamet trak sig ud af Nepal.

Logistics ERU's kontor i Kathmandu blev etableret på NRCS' hovedkontor, hvilket sikrede tæt samarbejde med Nepals Røde Kors og gjorde det lettere at koordinere indsatsen.

Airport and Customs Clearance

I de første uger efter jordskælvet blev Kathmandu Lufthavn et afgørende knudepunkt for nødhjælpsoperationen. Mængden af nødhjælpsforsyninger og udstyr, der blev sendt til Nepal, var enorm—særligt frem til begyndelsen af juni. Dette skabte betydelige udfordringer med at prioritere de mest nødvendige forsyninger, få dem hurtigt ind i landet og få dem gennem toldprocessen.

For at håndtere denne kritiske fase blev der oprettet en logistik-enhed direkte i lufthavnen, bestående af:

- To logistikspecialister fra Røde Kors
- Tre nepalesiske assistenter

Deres hovedopgave var at koordinere modtagelsen af forsendelser fra forskellige Røde Kors-selskaber og IFRC-lagre, i samarbejde med Regional Logistics Unit (IFRC, Kuala Lumpur). Dette arbejde krævede tæt samarbejde med:

- Lufthavnens personale
- Toldmyndighederne (Customs Clearance Authority)
- Logistics Cluster, der koordinerede den samlede humanitære transportindsats.

NRCS spillede også en afgørende rolle og støttede toldbehandlingen fra hovedkontoret, hvilket bidrog til en smidigere proces.

For at fremskynde toldklareringen blev der indgået aftaler med Nepals regering. NRCS' juridiske status som operativ aktør i

Nepal var en væsentlig fordel—i teorien skulle denne status gøre samarbejdet mere effektivt mellem de involverede parter. Men trods disse aftaler var processen stadig langsommelig, og dokumentgodkendelse og toldbehandling kunne tage væsentligt længere tid end ønsket.

Denne udfordring blev en central del af logistikarbejdet i de første uger efter jordskælv, hvor det blev nødvendigt at balancere effektivitet, koordination og diplomati for at sikre, at livsvigtige forsyninger nåede frem til de mest ramte områder i tide.

Roadblocks – Overcoming Infrastructure Challenges

En af mine første opgaver i Nepal var at transportere udstyr til en Health ERU fra Kathmandu til Dolakha District. Sundhedsteamet skulle operere fra midlertidige og lokale klinikker, samt etablere mobile medicinske enheder i distriktet. Kort efter deres ankomst stod det klart, at de havde brug for en Toyota Land Cruiser 4WD fra Logistics ERU for at nå de fjerntliggende landsbyer. De blev hurtigt konfronteret med enorme transportudfordringer: jordskred, efterskælv og kraftig regn gjorde vejene vanskelige at passere, og selve arbejdet og overnatning under disse forhold skabte alvorlige risici for teamets sikkerhed. Det var næsten umuligt at drive en sikker operation uden pålidelig transport.

Rasuwa District forblev et af de sværeste områder at nå. Vejene var konstant ufremkommelige, hvilket gjorde det næsten umuligt for både nødhjælpspersonale og lastbiler med forsyninger at komme frem. United Nations Humanitarian Air Service (UNHAS) blev aktiveret til helikoptertransport, men disse blev primært brugt til personale og lette varer. For at være klar til at rykke hurtigt, hyrede jeg en lastbil til at stå standby på lageret i Bidur, Nuwakot, så vi kunne transportere forsyninger nordpå, hvis/når vejene blev farbare.

Et af de første distributionsforsøg i Gorkha District resulterede i, at lastbiler blev fanget på ufremkommelige veje, mens de var på vej til et afsides distributionspunkt. Nogle chauffører frygtede for deres sikkerhed og nægtede at fortsætte, hvilket skabte en akut logistisk udfordring. Efter drøftelse med relief-teamet ændrede vi distributionsplanen og flyttede

distributionspunktet til en mere sikker lokation tættere på en større vej.

Lignende problemer opstod i Kavre, Okhaldhunga og Sindhupalchok Districts. Infrastrukturens skrøbelighed efter katastrofen tvang os til at være fleksible og pragmatiske, så vi kunne sikre, at nødhjælpen nåede frem til de mest sårbare lokalsamfund.

Logistiske udfordringer i forsyningskæden

En stor del af forsyningerne ankom via Indien gennem havnen i Kolkata, men toldprocedurer og monsunens påvirkning medførte betydelige forsinkelser i containerleverancerne. Dette forstyrrede de oprindelige distributionsplaner, og en af de største udfordringer var at få pålidelige oplysninger fra transportleverandører og toldmæglere om nøjagtige ankomsttider for forsyningerne.

Den løbende usikkerhed betød, at distributionsplaner ofte kunne fastlægges endeligt få dage før en konkret distribution skulle finde sted. Disse begrænsninger gjorde det ekstremt komplekst for NRCS og Relief-teamet, som samtidig skulle håndtere lokal koordinering og sikkerhedsudfordringer.

Udsendelse og transportstyring

Fra den 3. juni til den 31. august 2015 var jeg udsendt som Logistics Delegate, med ansvar for transportstyring af non-food-relief-items (NFRI), vand-, sanitet- og hygiejneartikler (WASH) samt ERU-udstyr.

Forsyningerne blev leveret til distributionspunkter, samt til District Chapter og Sub Chapter lagre. Vejtransporten fandt primært sted i de centrale distrikter, med enkelte leverancer til østlige og vestlige områder uden for de mest berørte zoner. Min kontakt med lokalsamfundene skete indirekte, gennem koordination og møder med NRCS-personale samt Regional Disaster Response Teams (RDRT) og ERU-relief-delegates, der var ansvarlige for distributionsplanerne. Derudover var jeg i dialog med lokale transportudbydere og relief-delegates angående vejforholdene og risikoen for jordskred forårsaget af efterskælv og kraftig regn.

Lokalt samarbejde for realistisk information

Gennem hele min tid i Nepal havde jeg en lokal assistent, som fungerede som en vigtig kontakt til transportsektoren. Han talte med transportfirmaerne og deres chauffører for at få statusopdateringer på bestilte lastbiler, og samtidig skaffede han oplysninger fra NRCS-medarbejdere om vejforhold og leveringsmuligheder i de mest isolerede områder.

Denne tilgang var afgørende for at undgå sprogmisforståelser og sikre den mest præcise og realistiske information. Fordelen var, at min assistent kendte personligt de mennesker i transportindustrien, hvilket gjorde det muligt for ham at få mere nøjagtige og troværdige oplysninger, end jeg ville kunne som international delegate.

En vigtig læring for mig var lokal tidsforståelse. For eksempel betød "the truck has arrived", at den kunne forventes inden for de næste 30 minutter. På samme måde betød "the truck will be there in 1-2 hours", at der var problemer med transporten, og at lastbilen sandsynligvis først ville ankomme senere samme dag.

Logistiske udfordringer i Kathmandu

Vi oplevede flere problemer med at få lastbiler til at ankomme rettidigt, da der var restriktioner for lastbiltrafik inden for Kathmandu city ring. Det tog mig for lang tid at identificere årsagen til dette problem, men til sidst fandt vi en løsning: Jeg skrev og underskrev en officiel erklæring, hvori det stod, at den lastbil med denne erklæring var involveret i Røde Kors' nødhjælpsdistribution til jordskælvsoverlever og modtagere.

Dette gjorde det muligt for lastbilerne at få adgang, og distributionsoperationen kunne fortsætte mere gnidningsfrit.

Standardisering af rekvisitionsformularer til effektiv logistik

For at optimere transportkoordinationen og sikre en strømlinet distributionsproces, blev der implementeret en ny standard for rekvisitionsformularer. Dette system sikrede, at nødhjælpsforsyninger blev koordineret præcist mellem Relief-teamet (ERU, RDRT og NRCS), Relief & Logistics Interface Delegate og Logistics ERU.

Hver rekvisition skulle indeholde følgende oplysninger for hver leveringsdestination, ud over de specifikke varer og antal:

- GPS-lokation
- Beskrivelse af destinationen
- Beskrivelse af ruten til destinationen
- Navn på kontaktperson(er) ved destinationen
- Telefonnummer til kontaktperson(er) ved destinationen
- Navn på kontaktperson(er) i Relief-teamet
- Telefonnummer til kontaktperson(er) i Relief-teamet
- Hvilke typer og størrelser af køretøjer kan anvendes
- Ønsket leveringsdato
- Ønsket leveringstidspunkt fra HH:MM til HH:MM

Trods denne detaljerede planlægning var det ofte nødvendigt at lave ændringer i sidste øjeblik. På grund af de konstante risici fra vejforhold, jordskred og efterskælv, var det først muligt at fastlægge den endelige transportplan dagen før en leverance skulle lastes på et lager.

Selv efter afgang kunne ruterne ændres undervejs, hvis nye problemer opstod. En væsentlig kommunikationsudfordring

var, at mobilnetværket ofte var ustabil, og da lastbilchauffører ikke havde satellittelefoner, var det ikke altid muligt at opdatere dem om ruteændringer i realtid.

Demonstrations, Protests, and Curfew – Security Challenges in Logistics

Under nødhjælpsoperationen i Nepal blev demonstrationer og protester en betydelig logistisk udfordring, som påvirkede både transport, lagerstyring og distribution af nødhjælp.

Tæt på NRCS' hovedkontor, på modsatte side af Operations HQ, lå en regeringsinstitution, som var et fast mål for demonstrationer. Når protester opstod dér, blev vi forhindret i at få adgang til gaden, og som en sikkerhedsforanstaltning lukkede vi lageret. Min fornemmelse var, at demonstranter ofte blev bragt ind fra andre distrikter, hvilket gjorde protesterne mere organiserede og omfattende.

Større demonstrationer fandt sted andre steder i Kathmandu, og når dette skete, var politiet massivt til stede i gaderne, hvilket resulterede i kørselsforbud og restriktioner for bevægelse i byen.

Situationen eskalerede især i det sydlige Nepal, hvor protester blokerede vejene fra den indiske grænse til lageret i Bharatpur, Chitwan. For at sikre personalets sikkerhed, valgte vi at lukke lageret i flere dage, indtil situationen var stabil nok til at genoptage arbejdet.

Nogle af de planlagte NFRI-distributioner blev udskudt på grund af demonstrationer og protester samt usikkerhed omkring, hvorvidt distributionerne kunne gennemføres sikkert og under ordnede forhold.

Risk Assessment – Styring af sikkerhed i katastrofeberedskab

Min primære viden om sikkerhedsrisici i felten kom fra delegates, der opererede ude i de berørte områder. Samtidig havde jeg et godt samarbejde med Security Delegate, da vi boede i samme indkvartering og regelmæssigt udvekslede information om trusler og sikkerhedsforhold.

Risikovurderinger for distributionspunkter

Relief-teamet udførte risikovurderinger for at sikre, at valget af distributionspunkt og tidspunkt var strategisk og sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Dette skete i tæt samarbejde med NRCS' distriktsmedarbejdere og lokale samfundsledere.

Flere faktorer skulle vurderes:

- Kunne vi anvende NRCS' faciliteter, skoler eller andre bygninger, hvor forsyninger kunne opbevares sikkert?
- Bør distributionen foregå direkte ved en bjergvej, hvor afstanden til modtagerne også spillede en rolle?
- Skulle distributionsstedet være et neutralt, velkendt sted, som alle følte sig trygge ved at besøge?

Ud over at sikre tryghed for modtagerne, var det afgørende, at Relief-teamet, NRCS' medarbejdere og frivillige samt lastbiler med forsyninger kunne ankomme og forlade stedet sikkert. Dette gjaldt før, under og efter en distribution.

En beredskabsplan var nødvendig, hvis en distribution udviklede sig kaotisk—enten fordi ikke-modtagere forsøgte at forstyrre begivenheden, eller fordi modtagere blev frustrerede og potentielt voldelige.

Sikkerhedsprocedurer og kommunikation

Alle nyankomne Røde Kors-medarbejdere gennemgik en sikkerhedsbriefing, inden de forlod Kathmandu for at arbejde i felten.

Restriktioner for bevægelse blev kommunikeret via e-mails og SMS-beskeder fra sikkerhedsteamet, så alle delegates var opdaterede på ændrede adgangsforhold og potentielle risici.

Security Delegate rejste regelmæssigt ud til de mest berørte områder for at få førstehåndsinformation og foretage nye risikovurderinger. Dette var en vanskelig opgave, da

situationen ofte ændrede sig fra dag til dag—og endda fra time til time i de mest isolerede områder.

Standardiseret NFRI Kits

For at sikre en effektiv og ensartet distribution blev der oprettet et standard kit, som hver modtager fik:

- 2 stk tarpaulins (presenninger til midlertidig husly og beskyttelse)
- 2 stk blankets (tæpper til varme og komfort)
- 1 stk shelter kit (værktøjer og materialer til midlertidige strukturer)
- 1 stk kitchen set (essentielle køkkenredskaber til madlavning)
- 1 stk cash component (økonomisk støtte til akutte behov)

Bestemmelse og distribution af NFRI Kits

For at sikre en effektiv nødhjælpsdistribution blev beslutninger om modtagerantal og fordeling af forsyninger truffet af Head of Emergency Operations (HeOps), FACT og Nepal Red Cross Society (NRCS). Hele processen blev koordineret gennem Cluster Approach, hvor Nepals regering var repræsenteret, så den humanitære indsats blev integreret med nationale prioriteter.

En Relief & Logistics Interface Delegate (British Red Cross) blev placeret i Logistics ERU's kontor i Kathmandu med det primære ansvar at koordinere distributionsplanerne mellem NRCS, Relief ERU og Logistics ERU, så forsyningerne kunne fordeles mest effektivt.

Den endelige modtagerfordeling pr. distrikt blev fastlagt tidligt i operationen, men nogle distrikter rapporterede for mange

modtagere, hvilket krævede justeringer for at sikre en fair og struktureret distribution.

Distribution Per Distrikt

Den samlede fordeling af Non-Food Relief Items (NFRI) nåede 40.000 stk fordelt over de berørte distrikter. Den endelige fordeling af NFRI-kits blev fastlagt som følger:

Centrale distrikter

- **Kathmandu:** 3.000 stk
- **Bhaktapur:** 2.000 stk
- **Nuwakot:** 4.000 stk
- **Kavre:** 4.000 stk
- **Lalitpur:** 2.000 stk

Hårdest ramte distrikter

- **Rasuwa:** 1.800 stk
- **Sindhupalchok:** 5.000 stk
- **Dolakha:** 3.000 stk
- **Ramechhap:** 1.500 stk
- **Okhaldhunga:** 1.800 stk
- **Sindhuli:** 1.800 stk

Andre distributionsområder

- **Dhading:** 3.000 stk
- **Gorkha:** 4.100 stk
- **Makwanpur:** 2.000 stk
- **Nawalparasi:** 50 stk

Distrikter med mindre modtagelse

- **Udayapur:** 50 stk
- **Khotang:** 100 stk
- **Bhojpur:** 100 stk
- **Solukhumbu:** 100 stk
- **Lamjung:** 100 stk
- **Chitwan:** 100 stk
- **Tanahun:** 100 stk
- **Syangja:** 50 stk
- **Baglung:** 50 stk
- **Parbat:** 100 stk
- **Palpa:** 50 stk
- **Gulmi:** 50 stk

FACT and ERU – Strukturering af indsatsoperationen

IFRC var klar til at udstationere FACT (Field Assessment and Coordination Team) og ERU (Emergency Response Units) inden for en bred vifte af nødhjælpsfunktioner, herunder:

- Feltkoordination
- Civil- og militærkoordination
- Basal sundhedspleje
- Rapid Deployment Hospital
- Vand, sanitet og hygiejne (WASH)
- Midlertidigt husly og genopbygning
- Relief og kontanthjælpsprogrammer
- Logistik
- IT/Telecom og informationsstyring

- Kommunikation og genskabelse af familiebånd
- Forensics
- Planlægning, monitorering, evaluering og rapportering (PMER)

Operationens hovedkvarter blev etableret i Kathmandu på et hotel tæt på NRCS' hovedkontor, hvilket sikrede en tæt forbindelse til dem og Partner National Societies (PNS), som allerede havde eksisterende kontorer ved NRCS HQ før jordskælvet.

Kort efter min ankomst blev jeg introduceret til NRCS' logistikledere. Selvom jeg ikke skulle arbejde direkte med dem, var det vigtigt at mødes og få en fælles forståelse af vores mål og koordinering. Derfor valgte jeg også at besøge Dansk Røde Kors' Country Coordinator, for at informere ham om min tilstedeværelse og rolle i operationen.

Information Management og Mapping

For at skabe en gennemsigtig og effektiv styring af operationen, blev der dagligt produceret kort og oversigter med den mest pålidelige information til NRCS-medarbejdere og delegates. Disse omfattede:

- **Global FACT & ERU Deployments** – en oversigt over Røde Kors' internationale beredskab.
- **Distributionsplaner** – opdateringer af forsyningsleverancer til distrikterne.
- **Positionsdata** – placering af teams og individuelle delegates.

Der syntes ingen begrænsninger for, hvilke samlinger af information og kort der kunne produceres—alt blev gjort for at sikre, at alle aktører havde det bedste grundlag for at forstå operationens sammenhæng og skaffe sig det nødvendige overblik.

Beslutningstagning i humanitære operationer – logik frem for følelser

En humanitær operation kræver en konstant strøm af beslutninger, ofte under tidspres og med begrænsede ressourcer. Hver eneste logistiske valg – fra hvordan forsyninger fordeles, til hvornår og hvor distribution skal finde sted – skal træffes ud fra rationelle analyser og operationelle prioriteringer, ikke følelsesmæssige reaktioner.

Selvom målet er at hjælpe mennesker i dyb krise, er det paradoksalt nok ofte nødvendigt ikke at lade følelser styre beslutningerne. Hvis man fokuserer for meget på de individuelle skæbner, risikerer man at overse helhedsbilledet og miste effektivitet i en operation, hvor hvert minut og hver ressource tæller.

Disse udfordringer er særligt tydelige i situationer som:

- **Fastlæggelse af modtagerantal** – Nogle lokalsamfund rapporterer et højere antal modtagere, end hvad der er aftalt, men systemet kræver, at vi afviser overskydende lister for at opretholde struktur og retfærdighed.
- **Justering af distributionsplaner** – Hvis forsyninger bliver forsinket eller blokeret, må vi ændre planerne

hurtigt, selvom det kan betyde at nogle samfund må vente længere.

- **Sikkerhedsovervejelser** – Hvis en distribution kan udvikle sig kaotisk eller farlig, må man vælge at aflyse eller flytte lokationen, uanset hvor presserende behovet er i området.

Humanitært arbejde handler om at redde liv, men også om at bevare strukturen i en operation, der skal fungere i kaotiske omgivelser. Det kræver en vilje til at træffe hårde beslutninger, selv når de går imod den instinktive følelse af at ville gøre alt for alle.

Fra Nødhjælpsindsats til Refleksion

Jordskælvets kaos, beslutningernes hastighed og logistikens udfordringer fyldte mine dage i Nepal i 2015. Jeg var en del af en operation, hvor vi måtte tænke hurtigt og handle uden tøven. Systemerne blev sat i værk, forsyninger blev leveret, og risikovurderinger var en integreret del af hverdagen.

Men selv midt i den strømlinede struktur var der øjeblikke, hvor jeg stoppede op og spurgte mig selv, hvorfor jeg var her. Hvorfor valgte jeg at bruge mine ressourcer og min tid på at hjælpe mennesker, jeg aldrig havde mødt før? Hvordan opfattede de min tilstedeværelse?

Det var refleksioner, der først kom tydeligt til overfladen senere—men de begyndte i Nepal, i en privat bolig, hvor hverdagen havde en anden rytme end nødhjælpskontoret. I et bofællesskab fyldt med Røde Kors-delegates fik samtalerne en mere personlig dybde, og spørgsmål om motivation, kultur og identitet blev lige så centrale som forsyningskæder og distributionsplaner.

Det var her, jeg havde samtaler, der satte tanker i gang, som stadig lever videre i mig i dag. Tanker, der skulle vise sig at få endnu større betydning, da jeg vendte tilbage til Nepal seks år senere.

Kapitel 4: Refleksioner fra et fælles hjem i Kathmandu

Efter nogle uger i Nepal flyttede jeg fra hotellet til en privat bolig i Kathmandu, der fungerede som et bofællesskab for Røde Kors-delegates. Hver beboer havde sit eget værelse, mens vi delte et køkken, en stue og en lukket have, omkranset af mure, der gav os en følelse af ro midt i en hektisk operation. Boligen lå blot 10 minutters gang fra hovedkvarteret, hvilket gjorde det praktisk i en hverdag præget af lange arbejdsdage og hurtigt skiftende situationer.

Husejeren blev en central figur i min tid der. Vi havde flere dybe samtaler om Nepal, livets grundlæggende værdier og forskellene i vores perspektiver. En samtale gjorde særligt indtryk. Han spurgte mig direkte: ”Hvorfor er du her? Hvorfor er du taget til Nepal for at hjælpe fremmede, når du kunne være hjemme i Danmark med din familie og venner?”

For ham var familien og de nærmeste venner det absolut vigtigste. Han forventede ingen støtte fra staten, lokalsamfundet eller eksterne aktører—han anså det som sin personlige pligt at sikre, at hans kære havde et godt liv. At udsætte sig selv for fysisk fare og stress for at hjælpe folk, han ikke kendte, var for ham en uforståelig beslutning.

Efter denne samtale begyndte jeg at reflektere over, om han repræsenterede et generelt syn på livet i Nepal, og om der var en kulturel forskel i, hvordan vi opfatter ansvar og fællesskab. Samtidig satte det gang i en mere personlig eftertanke—hvad var egentlig min indre drivkraft for at arbejde med Røde Kors og være involveret i humanitære operationer i udlandet?

Vender tilbage til Nepal – seks år senere

I december 2021 satte jeg igen fod i Nepal. Seks år var gået, siden jeg forlod landet efter tre måneder som en del af den internationale jordskælvsindsats, og nu var jeg tilbage for at følge op på konsekvenserne af det arbejde, der blev gjort dengang og for at forstå, hvordan landet havde udviklet sig i mellemtiden.

Som humanitær arbejder har jeg i ni år været udsendt til udviklingslande og katastrofeområder, med opgaver inden for både nødhjælp og langsigtet udvikling. Overgangene mellem disse to typer af operationer er ofte udfordrende—ikke kun på grund af ressourcer og partnerskaber, men også fordi katastrofer kræver øjeblikkelig handling, mens udvikling sigter efter langtidsholdbare løsninger.

På vej til Nepal havde jeg planlagt at undersøge vandadgang og forvaltning, da det er en af de mest afgørende faktorer for at løse grundlæggende samfundsproblemer:

1. Urban migration og uforholdsmæssig befolkningsvækst
2. Mangel på stabile indkomst- og levevilkår, der sikrer en værdig tilværelse
3. Dårlig sundhed som følge af sanitære og vandrelaterede problemer

Min tilgang var simpel: Jeg ville lytte til nepaleserne. Min mission var ikke at komme med færdige løsninger, men derimod at åbne en dialog om udfordringerne og deres fremtidige muligheder.

Perspektiver på samfund og identitet

Under mit ophold blev det tydeligt, at opfattelsen af livets værdier i Danmark og Nepal på visse områder er så forskellige, at vi risikerer at misforstå hinandens intentioner, behov og adfærd. Et konkret eksempel er, hvordan større pengesummer kan føre til grådighed og kortsigtede agendaer, der på sigt kan skabe langsigtede samfundsproblemer.

Jeg begyndte at reflektere over hvorvidt Nepalese kultur burde modstå ekstern påvirkning, eller om den skulle balancere tradition og modernitet. Landet har i årevis befundet sig i en politisk og social overgang, hvor mennesker har en dyb moralsk forpligtelse over for familie og nære relationer—noget der ofte overgår nationale institutioner og fællesskabsforpligtelser.

I Skandinavien er gennemsigtighed og lovgivning grundlæggende principper, der sikrer mindre korrupsion og nepotisme. Vi stræber efter at skabe lige muligheder for alle, hvilket betyder, at vi ikke favoriserer familie frem for fremmede i job- og forretningsbeslutninger. Men i Nepal ser jeg, at mennesker gør alt for at holde familien samlet, og netop denne forpligtelse kan være både en styrke og en udfordring.

Gennem mine samtaler og observationer blev det klart, at Nepalese samfund er mere tilpasset daglige udfordringer, end de er til langtidsplanlægning. Mange finder måder at klare sig på fra dag til dag, snarere end at læne sig op ad langsigtede strategier. Måske er dette et resultat af årtiers politisk og økonomisk ustabilitet, hvor det at overleve dagen er vigtigere end at planlægge for morgendagen.

Et nyt perspektiv på mit arbejde

Mine refleksioner i 2021 fik mig til at vende tilbage til mine oplevelser i 2015—hvor mit logiske og operationelle fokus på nødhjælp nogle gange kom i konflikt med den menneskelige dimension af katastrofehandtering.

Det var en påmindelse om, at humanitært arbejde ikke kun handler om strategier, forsyningskæder og logistik—det handler også om de mennesker, vi hjælper, og hvordan de ser verden.

Fra Personlig Refleksion til Systemisk Analyse

Min tilbagevenden til Nepal i 2021 var ikke blot en rejse for at se konsekvenserne af vores indsats seks år tidligere. Det var også en mulighed for at forstå de dybere systemer, som styrer både nødhjælp og langsigtet udvikling.

En af de mest markante udfordringer i ethvert humanitært arbejde er samspillet mellem organisationer, regeringer, virksomheder og lokalsamfund. I teorien burde disse aktører arbejde sammen mod et fælles mål, men i praksis opstår der ofte konkurrence, politiske agendaer og økonomiske barrierer, der kan skygge for den egentlige indsats.

Hvordan sikrer vi, at udvikling sker på de rigtige præmisser—og at eksterne aktører ikke overtager processen på bekostning af lokal kapacitetsopbygning? Hvordan kan nødhjælp og udviklingsarbejde smelte sammen, så det ikke kun er en øjeblikkelig reaktion, men en langtidsholdbar løsning?

Disse spørgsmål er mere end teoretiske—de er afgørende for, hvordan humanitære operationer fungerer.

I kapitel 5 dykker vi ned i denne kompleksitet, hvor vi ser på hvordan samarbejde kan overvinde konkurrence, og hvor vi reflekterer over, om det faktisk er muligt at forene aktørernes interesser i en fælles udviklingsstrategi.

Kapitel 5: Kan samarbejde overvinde konkurrence?

Når en katastrofe rammer, er det ofte humanitære organisationer, der rykker ud først for at levere livsnødvendig hjælp. Regeringer og myndigheder står samtidig med det institutionelle ansvar, mens virksomheder har kapital og innovative løsninger, og lokalsamfund bærer den kulturelle og praktiske viden om behovene på jorden.

Den ideelle vision er, at disse aktører arbejder sammen, uden skjulte agendaer, konkurrence eller økonomiske interesser, der forvrider formålet. Men kan det hele forenes i praksis?

Barrierer for langsigtet samarbejde

I mange humanitære operationer opstår der ubevidst konkurrence mellem organisationer om finansiering, ressourcer og synlighed. Når hjælpen er afhængig af donorer og politiske prioriteter, risikerer projekter at blive kortfristede eller målrettet specifikke narrativer, snarere end en helhedsorienteret langsigtet strategi.

Virksomheder kan bidrage med teknologi og investeringer, men de har ofte en profitdrevet tilgang, der ikke altid harmonerer med humanitære idealer. Lokalsamfund kan have indsigt i deres egne behov, men uden politisk magt eller finansiering kan deres stemmer blive overset i den større beslutningsproces.

Hvordan skaber vi et integreret system?

For at sikre et effektivt og bæredygtigt samspil kræver det:

1. **Nationalt ejerskab** – Projekter skal ledes af lokale aktører, med internationale organisationer som mentorer, ikke beslutningstagere.
2. **Langsigtede partnerskaber** – Humanitære initiativer må ikke kun være reaktive, men skal bygges ind i eksisterende udviklingsstrategier, så hjælpen integreres med samfundets egen vækst.
3. **Transparent finansiering** – Midler skal fordeles ud fra behov, ikke synlighed, hvilket betyder, at investorer og donorer skal arbejde med strategiske mål frem for PR-værdier.
4. **Uddannelse og kapacitetsopbygning** – Lokale samfund skal styrkes, så de kan håndtere deres egne udviklingsprojekter uden at være afhængige af eksterne aktører i al fremtid.

Målet er ikke at eliminere eksterne organisationers rolle, men at omdefinere den, så deres bidrag fungerer som katalysatorer, frem for at være styrende enheder.

Men spørgsmålet forbliver: Kan alle aktører reelt sætte fælles interesser over egne?

Fra Samarbejde til Udvikling

Humanitære organisationer, regeringer, virksomheder og lokalsamfund står over for den samme grundlæggende udfordring: **Hvordan skaber vi langsigtet bæredygtighed frem for kortsigtede løsninger?**

Ideelt set burde alle aktører samarbejde uden konkurrence og skjulte agendaer. Men som vi har set, opstår der ofte udfordringer med finansiering, politiske interesser og strukturelle barrierer, der gør det vanskeligt at skabe helhedsorienterede udviklingsprogrammer.

Nepal er et af de lande, hvor denne balance mellem eksternt støtte og nationalt ejerskab har haft stor betydning. Efter jordskælvet i 2015 stod Nepal over for en enorm genopbygningsopgave, hvor både humanitære organisationer og myndigheder spillede en kritisk rolle. Seks år senere, i 2021, vendte jeg tilbage for at følge op på konsekvenserne af den indsats, vi satte i gang dengang.

Men hvordan ser situationen ud i 2025? Har Nepal formået at styrke sin egen kapacitet, skabe langsigtet udvikling og modstå naturkatastrofer på en mere bæredygtig måde?

For at besvare disse spørgsmål, dykker vi nu ned i **Nepals økonomiske, sociale og politiske udvikling i 2025**, og undersøger, hvilke strategier der har haft størst effekt på landets modstandsdygtighed.

Kapitel 6: Nepal i 2025 – Et land forment af fortidens udfordringer og fremtidens muligheder

Ti år efter det ødelæggende jordskælv i 2015 er Nepal et land, der stadig bærer præg af både de traumer og de erfaringer, katastrofen bragte med sig. Genopbygningen har været en kompleks proces, hvor politiske, økonomiske og infrastrukturelle faktorer har spillet en afgørende rolle.

Men hvordan ser Nepal ud i dag? Er landet i stand til at stå imod nye udfordringer, eller er der stadig sårbarheder, som kan hæmme fremtidig udvikling?

I det følgende dykker vi ned i tre afgørende perspektiver, der tegner et billede af Nepal i 2025:

1. **Økonomisk, socialt og politisk landskab** – Hvordan har Nepals samfund udviklet sig? Er væksten bæredygtig, og hvordan håndteres de strukturelle udfordringer?
2. **Naturkatastrofer og infrastruktur** – Med klimaforandringer som en stadig større faktor, hvordan reagerer Nepal på oversvømmelser og andre naturkatastrofer?
3. **Modstandsdygtighed og beredskab** – Hvilke strategier er blevet implementeret for at gøre landet bedre rustet til fremtidige kriser?

Denne analyse giver et aktuelt indblik i Nepals situation i 2025 og skaber en ramme for at forstå, hvordan ti års erfaringer har forment landets beredskab, økonomi og samfund.

Nepal i 2025 - Økonomisk, Socialt og Politisk Landskab

Nepal har i 2025 oplevet moderat økonomisk vækst, men står stadig over for strukturelle udfordringer. Ifølge World Bank's Nepal Development Update voksede landets reelle BNP med 4,9 % i første halvdel af regnskabsåret 2025, primært drevet af landbrug og industri, mens servicesektoren har haft en langsommere fremgang.

Inflationen er faldet til 5 %, hvilket er en forbedring fra tidligere år, men fødevarerpriserne er stadig høje, især på grøntsager, hvor priserne er steget med 26,6 %.

Handelsbalancen har forbedret sig, da importen af varer og tjenester er på det laveste niveau siden 2016, især på grund af faldende import af olieprodukter og færre udgående rejser. Samtidig er remittance-indtægterne faldet, da færre nepalesiske arbejdere rejser til udlandet, især Malaysia, hvor migrationen er faldet med 74 %.

Politisk Stabilitet og Infrastruktur

Nepal står stadig over for politisk ustabilitet, hvilket hæmmer langsigtede reformer og investeringer. Selvom landet har haft en moderat vækst, er der stadig udfordringer med korrupsion, ineffektive regeringsstrukturer og langsomme beslutningsprocesser.

Infrastrukturprojekter har været en blandet succes. Opgraderingen af Tribhuvan International Airport, som

begyndte i november 2024, har skabt store forstyrrelser i turismen, da flytrafikken er begrænset, og billetpriserne er steget.

Humanitære og Udviklingsprojekter

Nepal har stadig en betydelig afhængighed af eksterne aktører i udviklingsarbejdet. Internationale organisationer spiller en stor rolle i vandforsyning, sundhed og katastrofeberedskab, men der er en voksende debat om nationalt ejerskab og behovet for mere lokal kapacitetsopbygning.

Klimaudfordringer har også haft en stor indvirkning. Oversvømmelser og jordskred har forårsaget skader, hvilket har påvirket landbrug, infrastruktur og sociale tjenester.

Vejen frem

Nepal står ved en skillevej i 2025. Økonomien viser tegn på stabilitet, men politisk uro, klimaforandringer og afhængighed af eksterne aktører skaber usikkerhed om landets fremtidige udvikling.

For at sikre langsigtet vækst og stabilitet er der behov for:

- **Styrkelse af nationale institutioner** for at reducere afhængigheden af eksterne aktører.
- **Mere gennemsigtighed i regeringsførelse** for at tiltrække udenlandske investeringer.
- **Bæredygtige infrastrukturløsninger**, der kan modstå klimaforandringer.

- **Strategisk planlægning af turisme**, så sektoren kan genoprette sig efter de seneste forstyrrelser.

Nepal i 2025 - Naturkatastrofer og Infrastruktur

Nepal har oplevet alvorlige oversvømmelser, især i lavlandsområderne og byerne. Monsonsæsonen har været mere intens end tidligere år, hvilket har ført til flere flodbølger, jordskred og ødelæggelser af kritisk infrastruktur.

Omfanget af oversvømmelser

- **Bagmati og Koshi-floderne** har oplevet ekstreme vandstandsstigninger, hvilket har ført til evakuering af tusindvis af mennesker.
- **Distrikterne Dhankuta, Ilam og Jhapa** har været særligt hårdt ramt af flash floods, som har ødelagt boliger, veje og landbrugsjord.
- **Kathmandu-dalen** har set en stigning i oversvømmelser, primært på grund af manglende byplanlægning og utilstrækkelige afvandingssystemer.

Årsager til forværrede oversvømmelser

- **Urbanisering og flodindskrænkning:** Byudvikling har presset floderne, hvilket har reduceret deres naturlige evne til at absorbere vand.
- **Skovrydning:** Fjernelse af skovområder har forværret erosion og øget risikoen for jordskred, hvilket har forstærket oversvømmelserne.

- **Klimaændringer:** La Niña-effekten har forlænget monsonsæsonen, hvilket har øget risikoen for ekstreme vejrfænomener.

Konsekvenser for lokalsamfund

- **Tusindvis af familier er blevet fordrevet,** og mange har mistet deres hjem og levebrød.
- **Landbrugssektoren har lidt store tab,** da oversvømmelser har ødelagt afgrøder og skabt fødevaremangel.
- **Sundhedsrisici er steget,** da forurenede vand har ført til sygdomsudbrud, herunder kolera og denguefeber.

Ødelæggelse af infrastruktur

- **Veje og broer er kollapsede,** hvilket har forstyrret transport og forsyningskæder.
- **Vandforsyningsystemer er blevet beskadiget,** hvilket har begrænset adgangen til rent drikkevand.
- **Skoler og hospitaler er blevet oversvømmet,** hvilket har forhindret adgang til uddannelse og sundhedspleje.

Vejen frem – Hvordan Nepal kan styrke sin modstandsdygtighed

For at **reducere fremtidige katastrofer** er der behov for:

- **Bedre byplanlægning,** der beskytter floder og afvandingssystemer.
- **Genopretning af skovområder,** der kan stabilisere jorden og reducere erosion.

- **Investering i klimamodstandsdygtig infrastruktur,** der kan modstå ekstreme vejrfænomener.
- **Styrket katastrofeberedskab,** hvor lokalsamfund får bedre adgang til tidlige varslinger og evakueringsplaner.

Nepal i 2025 - Modstandsdygtighed og beredskab

Fra Reaktion til Forebyggelse

Nepal er i gang med at implementere en national Anticipatory Action Framework, som skal forbedre katastrofeberedskabet ved at forudsige og handle på risici, før de opstår.

- **Tidlige varslinger:** Systemer til meteorologiske og hydrologiske prognoser er blevet styrket, så regeringen kan aktivere forebyggende tiltag før oversvømmelser og jordskred.
- **Forudsigelige finansieringsmekanismer:** En ny model sikrer, at midler frigives før en katastrofe, så lokalsamfund kan forberede sig i stedet for at vente på nødhjælp.
- **Kapacitetsopbygning:** Lokale myndigheder og NGO'er får træning i risikostyring, så de kan handle hurtigt og effektivt i kritiske situationer.

Infrastrukturudvikling – Klimamodstandsdygtige Projekter

Nepal har investeret i forbedret infrastruktur, der kan modstå naturkatastrofer:

- **Forstærkning af broer og veje:** Kritiske transportveje bliver ombygget med bedre dræningssystemer, så de kan modstå monsunens oversvømmelser.
- **Jordskredsbeskyttelse:** Regeringen har implementeret nye skovrejsningsprojekter, der stabiliserer bjergskråninger og reducerer erosion.

- **Vandforsyningssystemer:** Nye klimamodstandsdygtige vandprojekter sikrer, at lokalsamfund har adgang til rent vand, selv under ekstreme vejrforhold.

Finansiering og Internationale Partnerskaber

Nepal har indgået en aftale med Verdensbanken om en katastrofeberedskabsfond på 150 millioner USD, som kan aktiveres ved naturkatastrofer.

- **Øjeblikkelig finansiering:** Midler kan frigives hurtigt, så regeringen ikke behøver at vente på internationale donationer.
- **Styrket katastrofeberedskab:** Fondens midler bruges til forbedring af tidlige varslinger, risikostyring og genopbygning af kritisk infrastruktur.

Vejen frem – Hvordan Nepal kan blive endnu mere modstandsdygtig

For at styrke sin katastrofeberedskab yderligere, bør Nepal fokusere på:

1. **Bedre integration af teknologi** – AI-baserede systemer kan forudsige oversvømmelser og jordskred mere præcist.
2. **Større lokal kapacitetsopbygning** – Lokalsamfund skal uddannes i katastrofehandtering, så de kan handle hurtigt uden at være afhængige af eksterne aktører.

3. **Langsigtet byplanlægning** – Byer skal designes med bedre afvandingsystemer, så oversvømmelser ikke lammer infrastrukturen.

